

En splitterny wisa

om den gamla stapelstaden Jakobstad.

Trykt i år.

Vårt Jakobstad, det är förwisst en riktigt tresslig stad.
På nöjen är här ingen brist, om blott man själf är glad.
Men den, som wandrar sur och stum må gärna från oss dra
Per telegraf till Kamerum till mat åt niggrarna.

Här ha wi hus att bo uti, fast de ej nå till styn;
Ty alla hinder hata wi, som stänga för vår syn.
Wi gator ha att wandra på, fast ej af prima slag;
Och den må uti diket gå, som de ej ä' i lag.

Ett stilig rådhus ha wi här, hwarest man håller råd
Om hwad till allas hätnad är och straffar onda dåd.
Och går man dit att höra sång och annan sorts musif,
Så hålls det krog där hwarje gång för hela sta'ns publik.

Will du ha socker, kaffe, té, kontant du det kan få
Hos våra handelsmänner tre och hos de andra små.
Och will du köpa kött och smör, så gå på torget ut
En lördag, men det bitti gör, för'n warorna ä' slut.

Om du har mynt i öfwerflöd, på bankerna sätt in!
Men lider du af penningnöd, så klå de upp ditt skinn.
En sparbank fins för menig man, en postsparbank jämwäl,
Så att du rik här warda kan, om du är mammons träl.

Vi bränna här petroleum, som billig är och bra,
Såväl i våra boningsrum som ock på gatorna.
Den bleka månens milda blos dock bästa lampan är;
Ett månsten mången utaf oss högt uppå hjässan bär.

Bra liten är ju denna wrån, men järnväg fins ändå;
Och både norr- och söderfrån wi daglig post här få.
Och telegrafens trådar gå till gula feberns zon;
Och alla åtare bestå sig här med telefon.

En ångbåt hade wi förut, som gick på Pittersborg;
Den härligheten är nu slut till Håarens sorg.
Af segelfartyg fins en här, som rundt kompassen far;
Men Mainio, hon sofwer här i ro på gamla dar.

Du gräslig törst dig döda will, så fins ett bryggeri;
Och om det icke räcker till, fins en butik med spri.
Men om du icke har behag till hwad, som bjudes där;
Wälän — dig några aktier tag i wäran spriaffär.

Tobaksfabriken står i rop; där wid elektriskt ljus
Man jwarfwar papyrosser hop, cigarrer, snus, kardus.
Och röks det tappert i wår stad, är det fabrikens skuld;
Men direktionen, den är glad och sförbar ymnigt guld.

Här finnes ett orangeri, som nog beprisat tål,
Ty drufwan triffdes förr däri; nu frodas där blott kål.
Om skalden tro man skulle få, som dock i skoj war slängd,
Af blommor, bleka, blyga, små, så finnes här en mängd.

Att fostra upp wårt arma folk man gör sig stort beswär;
Och en och annan sanningstolk oss fint att tala lär.
Ja, är du blind och döf och stum, så tages du emot;
Och är du mer än lofligt dum, så kan du här få bot.

Här skaldekunsten står i flor hos kvinnor och hos män;
Om ingen af dem blifwit stor, så hinner han wäl än.
Men fast det strifs med mycken slit, ej tidning har wår stad;
Wi nöjas med en liten bit i Nyby gårdsgårdsblad.

Iffall af sång du är en vän, du sång kan höra få,
 Om in i sångföreningen som medlem du vill gå.
 Om någon fin teaterpjäs du gärna skåda vill,
 Med glans de största stycken ges, om själf du hjälper till.

En allmän värneplikt man har wid sta'ns eldsläckningsdon;
 Att efterse, om de ä' kwar, hålls ärlig inspektion.
 Frivillig brandkår och fins här, som en gång hvarje år,
 Då jorden grön och gramm sig klär, en festdag o'fs består.

Om sommaren wi dra' åstad till våra skärgårdshus,
 Som stå i lång och pryblig rad wid grunda fjärdars brus.
 Om vintern efter gannal sed en sällskapsklubb man har,
 Där damerna också ä' med, åtminstone ett par.

På allting godt vår stad är rik, som du af wisan ser.
 Bar nöjd då, wärdaste publik: was willst du, Liebchen mehr?
 Men den, som är en pessimist och saknar gladt humör,
 Gör bäst, om han så först som sist — tar råttgift in och dör.

Nykarleby, S. B. Neflers boktryckeri 1892.

Köpt Schabin - 38